

tekenen

Voor tekenen hoef je eigenlijk helemaal geen talent te hebben. Maar 't is wel zaak te weten wat je sterke kant is; wéét je die eenmaal, dan verricht je wonderen.

Ben je bv. goed in het tekenen van beertjes, dan teken je constant beertjes. Of de opdracht nou luidt: — Een reclameplaat — of — Mijn vakantie —, er komt altijd wel een beertje bij te pas en dat maakt de hele prent dan goed.

Ben je daarentegen sterk in het trekken van lijnen, dan kies je natuurlijk niet het ronde beermotief, maar je houdt alles in het strakke. Ook dan kun je het nog ver brengen.

Maar nu de mensen die het van de kléur moeten hebben. Moeten zij nu de vorm verwaarlozen? Kan dat?

Ja, dat kan. Gooi alles in kleur erop en houdt het zo vormloos mogelijk, niet schromen om kleur te bekennen! Maar noemt men U een prutser, een colorist wellicht, wees dan consequent en kléur!

muziek

Fluiten, dat weet iedereen, is een vulgaire bezigheid. Op straat fluit men niet! Op school ook niet, tenminste het gewone fluiten met behulp van twee gespitste lippen, wordt gelaakt. Houdt men voor beide lippen een stokje met gaatjes erin, dan mag het plotseling wel en wordt het zelfs toegejuicht. Er is hier sprake van een veredeld fluiten. En daarbij grijpen wij naar het houtje met de gaatjes en noemen het een blokfluit. De naam is niet zo mooi, ik vind dat — blok — wat ongevoelig, maar dat doet aan het instrument zelf niets af. Het geluid blijft er even fraai om. C'est le ton qui fait la musique. En die „ton” is het, een „bon ton” mogen we wel zeggen. Dáárom heeft onze school de blokfluit naar zich toe getrokken, voor „le bon ton”. Het geeft net even dát tintje aan onze school, die de buitenstaander doet zeggen: „Daar zit muziek in”.

